

№ 1

1869 април 9, Тулча. Писмо от Тодор Т. Стоянов до В. Д. Стоянов в Браила

Тулча₁₋₁, 1869, Априлия 9
Усердний братовче[де] Васил Д. Стоянов

В Браила

Кату приех искреното ви поздравление чрес наши граждани и са млогу васб-лагодарих за поздравлениету ви, [макар и] бес писму. Вия знайти добре, чи ни ни пуще рабутата ни да додим личну да са видим и разговорим. Прочия ви казвам набарзу яку ще Бог на Ускресения₁₋₂, на втория ден, можи да до[й]да сам да са видим, бадети увирени. Засига ви казвам, чи на 11 того₁₋₃ ще проводим майка за Жеровна. Набарзу уставам ваш усердний братовчет

Тодор Т. Стоянов¹

[Адрес на гърба:] Чрес Г[осподи]н Георг[и]я Д. Карловски²

[до] Господ[ин] Васил Д. Стоянов в Галац¹⁻⁴

[Фирмен печат:] „Бр[атя] Т. Стоянови Тулчя - Fratelli T. Stojanoff Tulcia"

ЦДА, ф. 2081, оп. 1, а.е. 93, л. 1. Автограф.

№ 2

1869 май 5, Жеравна. Писмо от Димитър Стоянов Кехайов до В. Д. Стоянов в Браила

Жеруна₂₋₁

О любезней мой син Вьсил, ида сос голема радос[т] да ви поздравим. Защо кату са видехми сос Г[осподин] Христа Д. К[ара] Минков³ на Карнобат, идеха од Цариграт, [и] доде си пие кавето ази гу попитах од каде сти Ваше милос[т] и той нас пита, и ази му казах - од Жеруна. Знайте ли Вьсиля Д. Кихай[о]в, има за бащат[а] негов армаган?₂₋₂ Тогас и ази му казах "ний сми", и многу са зарадвахми и [той] ми дади сведетелс[т]ву да си земна армагану.⁴ И си утидах за Воскрес₂₋₃ и заварих у дома вашиту писму и сос писмоту кату прочели и си [в]зели армагану. И тай дочакахми Воскресение добро, яки майка ви⁵ имаши од три месиц[а] как я боляха рацети [и] кракат[а] од ветар₂₋₄, ачи₂₋₅ кой що речи вра-